

dende Kraft, at bemærke, at Udvalget har antaget det for efter alle Forhold ikke at være tilraadeligt at bestemme Noget derom. Man har anseet det for i sig selv lidet hensigtsmæssigt at gribe ind ved Lovbestemmelser af den Natur i Forholdet mellem de Paagjældende, og man har havt den Tro, at det var en af de Ting, som man helst maatte overlade til at jævnes ved frivillig Aftale imellem de Paagjældende, en Tro, som man har antaget at være i sig selv saa meget rigtigere, som der dog ikke vil kunne vindes noget reelt Udbytte ved en saadan Bestemmelse; thi Huusbonden behøver ikke let at indgaae en udtrykskelig Overenskomst, og er en saadan bleven indgaaet, saa vil der i Bestaffenheden af det Forhold, som stiftes mellem de Vedkommende, være Afgang for hver af dem til, naar han finder for godt, med en ganske kort Tids Opfyldelse, at faae Forholdet hævet, hvormed man er utilfreds. Desuden har man meent, at, naar man optog en Bestemmelse om, at Huusbonden og den, der ellers har Myndighed over nogen Person, skal give den Vedkommende Leilighed til flittigt at søge Guds tjenesten, var derved givet al den Anviisning, Opfordring og Tilhold, som lader sig give, naar man ikke dertil vil knytte udtrykkelige Straffebestemmelser. Med Hensyn til den Paragraph i Udvalgets Udkast, som indeholder Forskrifter om Kjøben og Salgen, § 5, har den høitærede Minister udhævet Bestemmelsen om, at de Næringsdrivendes Boutikker skulle holdes lukkede. Det, Udvalget har havt til Hensigt med denne Bestemmelse, har været at bringe Forholdet tilbage til det Punkt, hvorpaa det var forend Forordningen af 1845 udkom, men dog med en Skjærpelse. Forend Forordningen af 1845 udkom, var det almindeligt, at Boutikkerne ikke holdtes lukkede, men at Dørene stode paa Klem, men da Forordningen forbød Handel i Boutikkerne, som man til den, som det har forekommet Udvalget, store Overlighed, at affære al Handel. Ved nu at foreskrive, at Dørene skulle holdes lukkede, har man, i Overensstemmelse med den Anskuelse, at Lovgivningen ikke skal bekymre sig om, hvad der foregaaer indenfor Husets Grændser, antaget, at man gjorde, hvad der burde gøres

med Hensyn til den offentlige Orden, naar Dørene holdtes lukkede, hvormod det maatte staae de Vedkommende frit for inden Husets Vægge at handle, som de finde for godt, hvoraf naturligvis følger, at Afgang til at drive Handel vil være afhængig af, om der høves en saadan særegen Jørgang til Vedkommendes Boutik, at man kan komme derind, uden at gjøre Brud paa den Bestemmelse, hvorefter man har troet at værne om de Hensyn, som den offentlige Orden fordrer. Man har ikke troet, at det var nødvendigt udtrykkeligt at omtale, at Apothekerne skulle være berettigede til at handle og have deres Udsalgssteder aabne, fordi man har antaget, at det var Noget, der fulgte af sig selv, naar man tager Hensyn til alle de Bestemmelser i Lovgivningen, der gaae ud paa at tilstede, hvad der behøves, for at komme dem tilhjælp, som ere syge, og at yde dem al fornøden Bistand, hvortil man har meent, at Udsalget af Lægemidler maatte henhøre. En medvirkende Grund til, at man har udeladt denne Bestemmelse, ligesom og til, at man heller ikke har optaget adskillige andre Forskrifter, har ogsaa ligget i, at man ønsker at gjøre den nye Lov saa kort som muligt.

Foraaavildt den høitærede Justitsminister har standset ved Slutningsbestemmelsen i denne Paragraph, hvorefter det tillades at falholde de der nævnte Nødvendighedsobjekter ved Omsætning i Husene, en Bestemmelse man ligesom frem har optaget af den ældre Lovgivning, saa bemærkes, at man har troet, at den var hensigtsmæssig, men at den heller ikke skulle strækkes videre, fordi man har antaget, at saadanne Nødvendighedsvarer maatte i Genhold til hvad der er bestemt om Næringsdrivende kunne erholdes paa anden Maade; og man har ikke tænkt sig, at der skulde kunne reises nogen Tvivl om Fortolkningen, da Bestemmelsen om at falholde i Husene staaer som aldeles isoleret og har en saa ganske særegen Natur, at man ikke deraf kan drage nogen Slutning i den ene eller anden Retning til, hvad der maatte gjælde med Hensyn til Handelen i de Boutikker, hvis Døre vare lukkede, men hvortil de Paagjældende ad anden Veje kunne staae sig Afgang. Med Hensyn til de Bestemmelser, som Udkastet indeholder angaaende Mærker, da